

И. Стубель

Коледна пъсень

Води ни ти, звезда, води ни,
живота ни подъ тебъ да мине,
да стигнемъ чудните кошари,
и примата овчари.

Че тамъ едно дръвце клонато
листило снощи чисто злато,
подъ него ангелитъ пъять
и люлчица люлъятъ.

Тамъ слушатъ онъмъли всички,
гората, сребрните птички,
и по-честита е земята,
отъ тази пъсень свята.

А щомъ камбаната удари,
ще я повторятъ коледари,
ще екнатъ хижитъ, полето,
високо до небето.